

dag väcktes motion af mig om väg- och bro-underhållsskyldighetens skiljande från jordbruket och öfvertagande af Staten. Denna min motion blef då af Riksdagen afslagen på den grund, att nådig Proposition från Kongl. Maj:t vore att förvänta till följd af Rikets Ständers förenämnda skrifvelse i frågan. Den Kongl. Propositionen har, som nämnt är, ankommit, men någon förändring af vägunderhållsskyldigheten har icke ännu skett, och som denna fråga icke bör för framtiden undanskjutas och då Riksdagens båda Kamrar uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t den 15 sistl. Maj erkänt behovet af förändrade föreskrifter rörande vinterväghållningen eller ersättning derför, så får jag genom denna min motion ånyo väcka frågan till lif, och med åberopande af de motiver, som uti Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen af den 24 Januari 1868 och som under N:o 17 finnes införd uti Bihaget till sistlidna års riksdagsprotokoll, första samlingen, första afdelningen, vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville besluta, det 5 § af Kongl. Förordningen af den 13 September 1790 måtte få den förändrade lydelse, som uti förr omnämnda nådiga Proposition finnes föreslagen, så lydande:

När i öfverensstämmelse med nämnda författning till vägarne hållande i fargildt stånd vintertiden vid snöfall s. k. ploglag äro eller blifva inrättade, der för alla uti ploglagen uti socknen eller häradet belöpande ersättning sammanslås och inom socken eller häradet fördelas efter den allmänna grund, som gäller för uttagande af kommunal-utskylder på landet.

Om remiss af denna min motion till Lag-Utskottet får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 22 Januari 1869.

P. U. Ljustin
från Wester-Norrlands län.

N:o 70.

Af Herr **O. P. Rylander:** *Om ändring i Kongl. Förordningen den 17 Maj 1867, angående vilkoren för bränvinstillverkning.*

Vid hvarje riksdag, sedan bränvinstillverkningen inträdde i sitt nya stadium, eller blef en fabriksnäring, hafva förslag varit väckta om förändring uti den för

rättighet till denna rörelses bedrivande upprättade förordning. Några mindre förändringar deruti hafva äfven vunnits. Likväl kvarstå flera olägenheter för denna rörelses bedrivande, hvilka för tillverkaren medföra både mycken risk och onödig kostnad och dertill icke äro förenliga med den frihet och lättnad för näringars bedrivande, som i allmänhet äsyftas.

Att den tillverkare, som bor aflägs från residensstaden, skall i landtränteriet erlägga tillverkningskatten, medför ej allenast en onödig kostnad för anlåtande af kommissionär, utan äfven ej så liten risk. Dels kan tillverkaren blifva utsatt för kommissionärens måhända ofrivilliga försummelse, dels kan ju äfven hända, att post ej framkommer på behörig och beräknad tid. För att nu ej tala om mera sällsynta fall af poströfverier, så inträffa ju rätt ofta, synnerligen under just den årstid då bränvinsbränningen pågår, sådana naturhinder, t. ex. snöfall, att poster blifva uppehållna flera dygn. Jag kan härvid ej underlåta att omnämna en händelse, som träffat mig, nemligen att den postpåse, som skulle gått till residensstaden och innehöll min tillverkningskatt, blifvit sänd åt annat håll och efter lång omväg återkom till afsändningsorten. Hade jag då ej genom telegrafan satt mig i beröring med min kommissionär och denne ej varit i tillfälle att anskaffa och inbetala beloppet, så hade min tillverkning måst afbrytas. Att detta skulle orsakat mig en svårt beräknelig, men ganska betydlig förlust ligger i öppen dag.

Af dessa anledningar får jag föreslå ändring uti nedanstående §§ uti Kongl. Förordningen om vilkor för bränvinstillverkning den 17 Maj 1867:

§ 19.

Afgift för bränvinstillverkning erlägges i landtränteriet eller hos ortens kronofogde, med skyldighet för den sednare att genast till landtränteriet insända medlen, dervid företes Vår Befallningshafvandes i §§ 6 och 7 omförmälda bevis.

§ 20.

Mom. 2. Tillverkare vare pliktig att för sådant öfverskott, därför afgift icke blifvit, såsom i § 18 säges, förskottsvis nedsatt, inom åtta dagar efter terminens utgång till landtränteriet eller ortens kronofogde inbetala den derpå belöpande afgift, efter uträkning som landskontoret eller kronofogden meddelar, då med bränneri-kontrollörens skriftliga intyg styrkes till hvad belopp nämnda öfverskott uppgår.

Mom. 3. Detta skall, intilldess afgiften därför blifvit gulden, uti särskildt säkert rum å det ställe, der tillverkningen skett, under kontrollörens lås förvaras. Då kontrollören, efter det bränvinstillverkningen eller distilleringen blifvit afslu-

tad, från bränneriet afreser, skall, derest icke qvitto å tillverkningsafgiften företes, nyckeln till ifrågavarande lås, förseglad med kontrollörens och bränvinstillverkarens sigiller, mot qvitto aflemnas till den sistnämnde, och kronobetjenten i orten om förhållandet skriftligen underrättas. Då tillverkaren erhållit qvitto på inbetald tillverkningsafgift därför, eger han i vittnens närvaro förseglingen bryta och bränvinet uttaga.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

O. P. Rylander.

N:o 71.

Af Herr **O. P. Rylander**: Om ändring i 23 och 24 §§ af Kongl. Förordningen om kyrkostämma, kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862.

Under de tvänne sist förflutna riksdagarne hafva förslag varit väckta om ändring i Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862 rörande kyrkostämma, kyrkoråd och skolråd. Vid sista riksdagen åstadkoms äfven deruti den obetydliga förändringen, som Kongl. Maj:ts nådiga Kungörelse den 30 sistlidne Oktober utvisar, nemligen att skolrådet väljer inom sig vice ordförande. Härmed kvarstå likväl flera olägenheter och besvär, såsom att den som önskar ett skolrådssammanträde skall inställa sig hos den aflägsse boende ordinarie ordföranden, för att begära sammanträdet, och denne sedan uppdraga förrättningen åt vice ordföranden, ehuru sökanden på förhand vet, att ordinarie ordföranden är alldeles oförmögen att förrättningen handhafva. Dertill kan man näppeligen antaga, att en vice ordförande skall hafva lika nitisk vård och uppsigt öfver skolan, som om han vore ordinarie, hvilken alltid räknar sig till heder det bättre ordnade skick, hvaruti skolan finnes. Men som denna förändring är sådan, att man knappt kan säga, om den är ett steg framåt eller tillbaka, har den icke i någon mån kunnat tillfredsställa allmänhetens